

Ausammaste rajamise populistlik külg

Ma olen märganud ühist joont riigiisadel. Olenemata rahvusest, nahavärvist, usulisest kuuluvusest ja riigikorrast, tahavad nad iga hinna eest püstitada ausambaid.

Stalin lasi püstitada ausambaid põhiliselt iseendale ja Leni-nile. Ehkki enamasti olid need odavast materjalist, aga kuna neid oli arvutul hulgal, oli kulu

üsna suur. Samal ajal elas üks osa rahvast barakkides ja muld-onnides. See ei huvitanud kedagi.

Kõigi türkmeenide isa lasi oma auks teha pöörleva kullast ausamba. Mõnikümmend kilomeetrit eemal elavad aga inimesed allpool vaesuse piiri.

Meie riigi- ja linnaisad ehitasid Tallinna vabaduskella ja

vabadusristi. Et mõne kilomeetri kaugusel on räämas linnaosad, nn Koplilinnid, ei ole oluline.

Ega erandiks pole ka meie vallaisad, kes on asutanud isegi fondi Lurichi mälestussamba ehitamiseks. Samal ajal on vald täis varemeid ja lagunenuid hooned. Vabariigi aastapäeval käisin nn Lurichi kivi juures ja lan-

getasin pea. Mitte sellepärast, et Lurich surnud on, vaid sellepärast, et ta oleks nagu rahva poolt unustatud.

Teeks ettepaneku tuua kivi Georgi publi platsile. Muidu tunneb ta end sama ebamugavalt kui kaugel Venemaal Armaviris.

Väike-Maarja valla pensionär Priidu Puhk